

## Pavel Fuksa ml. - Čarodějova zkouška

Když se Alex vydával na cesty, aby našel toho pravého mistra magie, radila mu matka, aby dal pozor na podvodníky a raději si ověřil, zda mistr je opravdu pravý. Tak Alex chodil od jednoho k druhému, až došel k malému domu uprostřed lesa. Vstoupil a všiml si mistra. Seděl za stolem zády k Alexovi a zdál se býti pravým, neboť měl všude spoustu knih a na jedné polici asi deset malých zvláštních flakónků.

"Vítej," oslovil ho čaroděj, aniž by se otočil, a tak měl možnost ho zahlédnout.

Je opravdový, pomyslel si Alex, umí číst myšlenky.

"Ne, ale slyšel jsem tě dupat," odpověděl čaroděj.

"Mohl byste mě vzít do učení?" zeptal se Alex snad až příliš zdvořile.

"Možná ano, a možná také ne," řekl pomalu čaroděj a ohlédl se na Alexe. "Přijde na to, zda složíš mou zkoušku."

"Zkoušku?"

"Ano. Správný čaroděj si umí poradit s problémy."

"To já umím." Alexův hlas byl klidný, ale jeho duše se radovala. Byl nejlstivějším chlapcem ve vesnici a s problémy si opravdu poradit dovedl.

Ale správným způsobem, pomyslel si čaroděj, ovšem nahlas řekl: "To ukáže až čas. Nyní běž vedle. Ceká tam již jiný zájemce o studium."

Alex pohlédl na čaroděje a vkročil do vedlejšího pokoje. Spatřil tam mladíka starého jako on sám. Pohlédl na Alexe a chvíli si ho prohlížel.

"Buď zdrav. Já jsem čarodějův učeň," oslovil mladík Alexe.

"Jsi? Jen pokud složíš zkoušku." Alex si prohlédl mladíka od hlavy k patě. "A umíš vůbec čarovat?" Mladík zaváhal a Alex pokýval hlavou. "Znáš alespoň základy magie?"

"Ano, myslím, že ano. Ale mistr říkal, že to, co znám, není pravá magie."

"Aha. Ukaž mi něco." Alex hleděl posměšně na mladíka. Takových zde už bylo, co se chtěli stát mágy a nevěděli o magii vůbec nic.

"Ukaž mi něco ty. Já mnoho neumím," poprosil mladík.

Alex zdvihl ruce. "Nautiah paravan!" Jeho největší chloubou, iluze barevné koule, která se vznáší ve vzduchu. Udržel kouli tři vteřiny a potom mu ruce klesly. Nebyl schopen ji udržet déle.

"Dobře!" zvolal mladík a oči mu zazářily. "Naučíš mě to kouzlo?"

"Možná někdy. Nyní odejdi a neobtěžuj více mistra. Je totiž jasné, že mistr zvolí mě."

"Důležité je složit zkoušku, ne vyčarovat kouli."

"A myslíš, že při zkoušce nebudeš potřebovat magii? Jak chceš uspět, když neumíš žádné kouzlo?"

"Neřekl jsem, že neumím žádné kouzlo. Jen neumím kouli." Mladík pohlédl na Alexe. Potom zvedl ruce a před ním se objevil zelený strom. Potom do místnosti začal proudit magický vánek a sfoukl jeden list na zem. Potom mladík nechal iluzi i vítr zmizet. Alexe to zaskočilo - zíral s vykulenýma očima, ale rychle se opět opanoval a přikývl.

"Jsi dobrý," utrousil a jakoby k sobě dodal: "Snad až moc dobrý." Pohlédl na mladíka a potom na zed'. Takovou iluzi by Alex nedokázal, i kdyby se přetrhl. Koule byla maximum. Jeho nejlepší kouzlo. Padající list! Magický vítr! Strom! Není zde jiná možnost. Jiná možnost, než -

"Ukaž mi to ještě jednou. Já ti potom ukáži čarokouli."

Mladík se usmál a byl rád, že se Alexovi jeho iluze líbí. Opět vyčaroval strom. Ale vítr nezafoukal

a list nespadl. Strom zmizel. Ono se totiž se zlomeným vazem hodně špatně čaruje.

Bylo otázkou dvaceti minut dostat mladíkovo tělo oknem ven a schovat jej v dostatečné vzdálenosti.

Vrátil se a snažil se myslet na něco jiného, aby mistr nepoznal. Nicméně dokázal, že poradit si umí. Jeho mistr měl školu neutrality - nebyl zlý, ale ani dobrý. Dělal, co se mu zlíbilo, a dokázal tolerovat i vraždu. Pokud ovšem měla nějaký účel.

"Učedníci!" zavolal mistr. Alex opustil místnost a vysvětlil mistrovi, že druhý učedník vylezl oknem a utekl, protože se v jeho srdci objevil strach. A se strachem není ke zkoušce vhodné přistupovat.

"Ne - ale beze strachu také ne. Stále jsi ochotný složit zkoušku? Zkouška může být v krajním případě i smrtící."

"Ano, pane," nedal na sobě znát neklid Alex.

"Tak se vyspi. A ráno uvidíš."

"Ano, pane. Co, pane?"

"Jdi spát. Ráno se vše dozvíš."

"Jistě, mistře." Alex odešel spát do učednického pokoje. Usínal s pocitem úspěchu. Zkoušku určitě složí.

Mistři neutrality jsou známi svou poctivostí, ale také vychytralostí.

Ráno se Alex rozhlédl po mistrově pokoji. Prohlížel si knihy s černými vazbami a mistrův pracovní stůl. Potom si všiml, že v pokoji uklízí čarodějův učeň -mladík, který tak krásně uměl vykouzlit strom. Nyní byl oděný v temný háv. Příjemně se na Alexe usmál a postavil ho na poličku, uzavřeného do jednoho z těch malých zvláštních flakónků.